

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Ministère public

Toženi stranki: Daniel Pierre Raymond Escalier (C-260/06) in Jean Louis François Bonnaarel (C-261/06)

Vprašanje za predhodno odločanje

Kadar država članica uvoz fitofarmaceutskega proizvoda iz druge države članice, v kateri ima proizvod dovoljenje za dajanje v promet, dodeljeno v skladu z Direktivo 91/414/EGS⁽¹⁾, podredi poenostavljenemu postopku dovoljenja za dajanje v promet, da bi preverila, ali uvoženi proizvod izpolnjuje pogoje skladnosti, določene s sodbo C-100/96 z dne 11. marca 1999, ali je ta država članica upravičena nasprotovati uporabi navedenega poenostavljenega postopka za obratovalca, če:

- je uvoznik poljedelec, ki proizvod uvaža zgolj za številne, vendar količinsko omejene potrebe svojega poljedelskega obratovanja in ga ne daje v promet v smislu trgovine, ki ga zajema pojem dajanja v promet;
- je poenostavljeni postopek dovoljenja za dajanje v promet, ki velja kot dovoljenje za uvoz, za vsakega obratovalca/distributerja, ki mora uvoženi proizvod imenovati z lastno znamko, osebno in je treba zanj plačati takso 800 evrov.

V primeru nikalnega odgovora na to prvo vprašanje, ali je sodbo z dne 26. maja 2005 v zadevi C-212/03 o osebnem uvažanju zdravil s strani posameznikov mogoče prenesti na primer fitofarmaceutskih proizvodov, ki jih poljedelci uvažajo zgolj za potrebe njihovega poljedelskega obratovanja?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 91/414/EGS z dne 15. julija 1991 o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet (UL L 230, str. 1)

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 15. junija 2006 vložilo Bundesverwaltungsgericht (Nemčija) — Deutsche Telekom AG proti Zvezni republiki Nemčiji

(Zadeva C-262/06)

(2006/C 212/26)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesverwaltungsgericht

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Deutsche Telekom AG

Tožena stranka: Zvezna republika Nemčija

Vprašnji za predhodno odločanje

- 1) Ali je treba prvi stavek člena 27 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2002/21/ES⁽¹⁾ z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (okvirna direktiva) in člen 16(1)(a) Direktive 2002/22/ES⁽²⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah) razumeti tako, da je treba začasno ohraniti zakonsko zahtevo, ki je bila v prejšnjem notranjem pravu predvidena za odobritev stroškov opravljenih storitev govorne telefonije, ki jih je končnim uporabnikom nudilo podjetje s prevladujočim položajem na zadevnem trgu, in s tem tudi upravni akt, s katerim se ugotovi obveznost odobritve?

V primeru, da je odgovor na prvo vprašanje nikalen:

- 2) Ali evropsko pravo Skupnosti nasprotuje takšni daljnosežni ohranitvi?

⁽¹⁾ UL L 108, str. 33.

⁽²⁾ UL L 108, str. 51.

Tožba, vložena 14. junija 2006 — Komisija Evropskih skupnosti proti Portugalski republiki

(Zadeva C-265/06)

(2006/C 212/27)

Jezik postopka: portugalsčina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnik: A. Caeiros, zastopnik)

Tožena stranka: Portugalska republika